

A munkásmozgalom nagy halottainak sirkertjében temették el dr. Molnár Erik elvtársat

Az MSZMP Központi Bizottsága nevében
Csaterki Lajos elvtárs búcsúzott az elhunytól

Csütörtökön délután a Kerepesi temetőben mély részvétellel elbúcsúztatták dr. Molnár Eriket, a párt és a munkásmozgalom kimagasló harcosát, akadémikust, tanszékvezető egyetemi tanárt, a Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézetének igazgatóját, országgyűlési képviselőt, az Interparlamentáris Unió magyar csoportjának elnökét. A Kossuth mauzóleum gyászdrapériával borított mellvédje előtt, örökzöld pövények között ravatalozták fel a vörös szemfedővel letakart koporsót, előtte bíbor se-lyempárnán helyezték el az elhunyt kitüntetéseit.

Részt vett a gyászszertartásban és a ravatálnál díszőrséget állt Kállai Gyula, a Minisztertanács elnöke, Nemes Dezső, Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Csaterki Lajos, Ilku Pál, Nyers Rezső, a Politikai Bizottság póttagjai, Kisházi Ödön, az Elnöki Tanács helyettes elnöke. Leróttá kegyeletét a párt Központi Bizottságának és a kormányának több tagja, a tudományos akadémia elnökségének tagjai, az országgyűlés vezető beosztású tisztségviselői. Ott voltak a gyászolók sorában az egykori harcostársak, a volt munkatársak, — közöttük számos akadémikus, a különböző tudományágak legkiválóbb művelői, — továbbá az elhunyt jóbarátai, tisztelői, ismerősei.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága nevében szomorú szívvel, mélyeséges meghatóttal búcsúzik Molnár Erik elvtársától, pártunk hűséges fiától, a nagyszerű kommunista tudóstól. Halála nagy veszteség mindnyájunknak: népünknek, pártunknak, az egész magyar tudományos életnek. Ezért a végbúcsú perceiben mindnyájunk szívét a fájdalom érzése szorítja össze, amikor arra gondolunk, hogy a szocializmus építésének, a marxista-leninista tudomány továbbfejlesztésének nagy és lelkesítő munkájában ezután őt is nélkülöznünk kell.

Molnár Erik elvtárs halálát gondolkodás pedagógus családból származott, ő maga jogász lett. 1928-tól kezdve már mint az illegális párt tagja dolgozik és harcol népünk felemelkedéséért, a szocialista eszmék győzelméért. A párt mindjárt az elméleti munka területére irányította: a Százszázalék, a Társadalmi Szemle, a Korunk, a Gondolat hasábjain támogatta, segítette a forradalmi munkásmozgalom, a párt politikai küzdelmeit. A kommunista gondolatok hirdetője, a társadalmi igazságok bátor kimondója, a kommunista perekben elvtársai védelmében betöltött tiszteje maga után vona a horthysta hatóságok állandó zaklatásait, majd az internálást.

A felszabadulás után folytatja sokrétű munkásságát. A debreceni ideiglenes kormányban népjóléti minisztere, azután moszkvai nagykövet, igazságügyminiszter, külügyminiszter, a Legfelsőbb Bíróság elnöke.

A felszabadulás óta megszakítás nélkül tagja az országgyűlésnek. Fáradságot nem ismerve képviselte választói, dolgozó népünk érdekeit. Az Interparlamentáris Unió tagjaként sok külföldi barátot szerzett népünknek, munkájával erősítette

hazánk nemzetközi tekintélyét.

Tudományos munkássága is gyors ütemben bontakozik ki: a Történettudományi Intézet vezetőjeként, az Eötvös Lóránd Tudományegyetem tanáraként egyaránt kiveszi részét mind a pedagógiai, mind a tudományos alkotó munkából. Molnár Erik elvtárs kommunista tudós volt, aki tudományos munkáját mindig és mindenkor gyakorlatára, gyakorlatát tudományos munkájára alapozta.

Személyes képességei mellett a párttal való összeforrtasága játszik nagy szerepet abban, hogy tudományos munkásságában is olyan sokoldalúnak bizonyult. Három tudomány: a filozófia, a közgazdaságtan és a történettudomány területén alkotott maradandót. Szenvedélyesen küzdött minden ellen, ami népünket megosztotta: a nacionalizmus, az irredentizmus, a vallási elő-

ítéletek, a faji megkülönböztetések, a munkásmozgalom egységét megbontó nézetek ellen.

Nem véletlen, hogy utolsó éveiben a magyar és mindenfajta nacionalizmus elleni küzdelem elméleti segítségére és a marxizmus szövetési politikájával összefüggő elméleti kérdések vizsgálatára irányította fő figyelmét; szerves folyamán, logikus következménye volt ez egész addigi életművének, emberi és tudósi magatartásának. Eredményes munkásságát pártunk, népünk, a felszabadulás óta mindinkább megbecsülte. Akadémikus lett, s számtalan kitüntetés adományozása mellett kétszer jutalmazták Kossuth-díjjal. De művének igazi jutalma belőle, magából, tulajdon értékeiből következik.

Molnár Erik elvtárs pártunk hű fiaként szerényen élt és bátran alkotott. Szomorú szívvel búcsúzik tőle, Molnár Erik elvtárs, s emléked megőrizzük abban a világban, amelynek eléréséért és kiteljesítéséért egész életed áldoztat.

A Magyar Tudományos Akadémia és a pályatársak nevében dr. Erdei Ferenc, az Akadémia alelnöke mondott búcsúszavakat.

A közvetlen munkatársak részvételt Ránki György, a történettudományi intézet igazgatóhelyettese tolmácsolta.

A gyászszertartás után a koporsót a végső nyughelyre, a munkásmozgalom nagy halottainak sirkertjébe vitték, s az Internacionálé hangjai mellett bocsátották a sírba. A felhantolt sírt elborították a gyász és a kegyelet virágai.

A Norvég Kommunista Párt elnöke hazánkban

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának meghívására Reidar Larsen, a Norvég Kommunista Párt elnöke hazánkban töltötte szabadságát. Larsen elvtárs elutazása előtt szívé-

lyes eszmecserét folytatott Komócsin Zoltánnal, az MSZMP Központi Bizottságának titkárával a két pártot kölcsönösen érdekítő kérdésekről. Csütörtökön Reidar Larsen elutazott Budapestre.

NIVÓDÍJAS TERVEK

Az EM Szegedi Tervező Vállalat tegnap, csütörtökön délelőtt sajtótájékoztató keretében mutatta be az egyetem Dugonics téri épületének aulájában vasárnap megnyílt *építészeti kiállítás* alkotásait. Szabellai Mihály igazgató elmondotta, hogy a második ötéves terv idején vállalata

mintegy 10 ezer tervdokumentációt készített, benne többek között 12 ezer lakás és 160 iskolai tanterem terveit. Egyrészt a második ötéves tervben végzett munka, másrészt a harmadik ötéves terv feladatainak bemutatását szolgálja a kiállítás.

A teremben nagy részt foglal el Szeged új lakónegyedének, az Odessa-város részének ismertetése fényképekkel és makettel. A makett jól érzékelteti, hogy a városnegyed kiépítése nincs befejezve, a tervezett épületek egy része, s éppen a legjelentősebb középmező házak hiányoznak még. Láthatjuk a belvárosi „foghíj-építkezést” csaknem valamennyi alkotás. Sajnálatos, hogy a Károlyi utca környékén már megkezdett építkezések kimaradtak a kiállítás anyagából, csakúgy mint a Bécsi körútiak. Holott a közönséget igen érdekelné, hogy különösen az előbbi miként fest majd a város szívében.

Nem „dobták” fel, de joggal szerepeltették a rendezők a Vántéri lakótelep tervét, valamint a Mátyás tér környékének beépítési tervét. Sem ez, sem az nem épül fel egyelőre. A beruházások előkészítésének munkájára nem a legjobb fényt veti, hogy a szegedi tervezők által készített dokumentációknak körülbelül húsz százaléka sohasem épül meg, vagy építése éveken eltolódik. Olyan ez, mintha a múlt öt év-

Az augusztusi taggyűlések

A politikai munka új követelményeinek megfelelően, a IX. kongresszusra készülődve szűkebb körben, mozgékonyabban válik a pártélet is. Ennek rendkívül fontos állomását jelentik az augusztusi alapszervezeti taggyűlések, ahol a párttagság egyrészt megvitátja a Központi Bizottság kongresszusi irányelveit, másrészt megválasztja azt a jelölő bizottságot, amely a szeptemberi vezetőség választó taggyűlésén előterjesztést tesz az új vezetőség tagjaira vonatkozóan.

A párt politikájára sohasem lombikban készül. A párt élő eleven szervezet, a társadalom szövetében élve és tevékenykedve, a társadalom legutódabb részeként nemcsak formálja a társadalmat, hanem szüntelenül tanulmányozza is a társadalom életét, a dolgozó tömegek tevékenységét. Szüntelenül tanul a tömegek tapasztalataiból, s ezekből új következtetéseket von le a jövő számára, a tömegekkel együtt formálja, alakítja politikáját is.

A kongresszusi irányelvek is már ilyen tapasztalatgyűjtés és összegzés termékei. Ezekről az irányelvekről, az abban felvázolt politikáról most minden párttag elmondhatja véleményét.

Szükség van arra a nagy tanácskozára, amit az augusztusi taggyűlések jelentenek, hiszen az elkövetkező négy év politikai, gazdasági és kulturális céljainak felvázolásáról van szó, a szocializmus továbbépítésének hogyanjáról; olyan kérdésekről, amelyek minden kommunista, minden állampolgárunk életét, hazánk egész sorsát befolyásolják, meghatározzák. Egy ilyen országos vita a pártban a párt politikájáról azt is jelenti, hogy a kongresszuson végülis jóváhagyandó irányvonalban tükröződni fog száz- és százezer párttag, s rajtuk keresztül millió és millió állampolgárunk véleménye. Így fogalmazódnak, ötvöződnék egységbe, s válnak össznépi elhatározássá az egyéni tapasztalatok és állásfoglalások.

A párt általános politikájáról véleményt mondani olyan alkalom ez, amilyenre csak négyévenként — a kongresszusok alkalmával — nyílik lehetőség. Ezt a véleményt azonban az augusztusi taggyűléseken kell minden kommunistának elmon-

dania, s nem az utcasarkon, nem a presszóban, nem a szomszédban. Ezt kívánja a helyes magatartás, ezt a pártfegyelem. Hiszen nemcsak joga minden kommunistának, hogy megfelelő pártfórumon kifejtse véleményét — mégha ez a vélemény ellentétes is másokéval —, hanem az is kötelessége, hogy minden helyen, minden fórumon és bárkivel szemben védelmezze is a párt politikáját. Amint az irányelvekből ismeretes az MSZMP Központi Bizottsága az eddigi bevált út követését, az eddigi politika megerősítését javasolja majd a pártkongresszusnak. E politika helyességéről az élet már véleményét mondott. Kétségtelen azonban, hogy az élet változásainak megfelelően változnak azok a társadalmi feltételek is, amelyek között a párt általános politikai vonalát megvalósítjuk. E változások számbavétele, a párt politikájára eredményesebb végrehajtásával kapcsolatos javaslatok — amelyek az augusztusi taggyűléseken hangzanak el — értékes segítséget adnak a párt vezetésnek. Ezeket a véleményeket, javaslatokat helyes összegyűjteni és illetékes pártszervezetekhez eljuttatni.

Nem kisebb jelentőségű az új szervezeti szabályzat tervezetének vitája sem. Ez a tervezet is alkalmazkodik az élet új követelményeihez, bátran szakít a formális, felesleges elemekkel, de igyekszik — lényegesen csökkentett terjedelme ellenére is — magába foglalni az új követelményeket. A szervezeti szabályzat a párt alkotmánya, amely megszabja az egyes kommunisták, a pártszervezetek és az egész párt tevékenységét az elkövetkező négy esztendőre. Saját törvényeinkről van tehát szó, amelyekről — a kongresszus döntés előtt — minden kommunistának joga és kötelessége is véleményt mondania. Hiszen sok tekintetben a szervezeti szabályzat helyes módosításától függ, hogy továbbra is egyenesen fejlődik-e pártunk, s meg tud-e felelni az új társadalmi követelményeknek. A szervezeti szabályzat módosításának tervezete a párttagság, a pártmunka és pártélet elmúlt négyévi tapasztalatait megfelelően számbavetve, de a pártnak az augusztusi taggyűlésen lezajló országos vitájából még

további tapasztalatokat is meríthetünk. Másrészt ez a vita jó alkalom arra is, hogy még jobban megismertessük minden elvtársunkkal a kommunista szervezetszervezet törvényeit, s ennek alapján tovább kövöcsöljük a párt eszmei és szervezeti egységét.

Mind a kongresszusi irányelvek s a velük kapcsolatos vita a pártban, mind a szervezeti szabályzat módosításának tervezete azt juttatja kifejezésre, hogy — mint egész társadalmunkban, úgy a pártban is szélesedik a demokrácia. A demokratizmus fejlődésének fontos momentuma, hogy — a régi szokástól lényegesen eltérően — az augusztusi taggyűléseken — a kapott írásos dokumentáció alapján — minden alapszervezetben megválasztják a jelölő bizottságot is, amelynek a szeptemberi vezetőség választó taggyűléseig hátralevő néhány hét alatt módja lesz alaposabban megfontolt javaslatot előterjesztani az új alapszervezeti vezetőségi tagok személyére vonatkozóan. Ez a néhány hetes kádarmunka, az egész párttagsággal való tanácskozás, lehetőséget nyújt arra, hogy — még a titkos szavazás előtt — a párttagság alaposan megvitassa kikerlő látna szívesen a pártszervezetek élén, s tanácsokat adhasson a jelölő bizottságoknak. A vezetőség választásának ez az újabb demokratikus vonása a párt és a tömegek kapcsolatában feltétlenül azt eredményezi, hogy az alapszervezetek élére mindenütt az elméletileg-politikailag legképzettebb, a pártmunkában, a tömegek közötti politikálásában legnagyobbat gyakorlattal és tapasztalattal rendelkező, a köz- és magánéletben feddhetetlen elvtársak kerülnek. Hiszen az ilyenfajta vezetőségektől függ jórészt, hogy az alapszervezet működési területén mekkora lesz a kommunista szava, befolyása, mekkora tisztességet és elismerést tudnak majd kivívni a maguk és ezen keresztül a párt politikájára számára. Ez ad olyan nagy jelentőséget ennek az új demokratikus vonásnak.

Az augusztusi taggyűlések tehát különös jelentőséget kapnak a párt életében. Ezért szükséges minden pártalapszervezetben a lehető leggondosabb politikai és szervezési munkával előkészítenünk.

RÁCZ LAJOS

Ülést tartott a járási pártbizottság

Szegeden, a Kálvin téri pártszékházban kibővített ülést tartott csütörtökön délelőtt a szegedi járási pártbizottság, amelyen megjelent és felszólalt Győri Imre elvtárs, az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának első titkára. A tanácskozáson részt vettek a községi egyes pártvezetőségek, pártalapszervezetek titkárai és a tömegszervezetek vezetői is.

Csápenszki István elvtárs,

a járási pártbizottság első titkára az MSZMP Központi Bizottsága július 28-i üléséről adott tájékoztatót. A pártalapszervezetek soron következő feladataival kapcsolatos vitában felszólalt Juhász Ferenc elvtárs a deszki, Németh Péter elvtárs az algyői, Kakuszi Imre elvtárs a szatmari és Szabó János elvtárs a bordányi egyes pártvezetőségek, illetve községi alapszervezetek titkárai.

Hazánk területén haladnak át az európai földkéregkutató-vonalak

Az elmúlt héten zárt le Koppenhágában a Nemzetközi Geofizikai Unió európai szeizmológiai bizottságának IX. szimpóziuma. A tanácskozás magyar résztvevői — dr. Egyed László professzor, akadémiai levelező tag és dr. Tatár János, az Akadémia föld- és bányászati tudományok osztályának szaktitkára — hazaérkezve elmondták, hogy a szimpóziumon első sorban az európai földkéreg és felső köpeny szerkezetének vizsgálatával kapcsolatos legújabb eredményeket tárgyalták meg.

A hazánkat érintő kérdések elsősorban a földkéreg-kutatással kapcsolatban kerültek szóba. E kérdésben három különböző munkacsoport egyetértett abban, hogy egységesíteni kell a földrendezékek észlelési adatainak feldolgozását és kapcsolatot kell teremteni a három területen végzett kutatások között. Ez azért fontos, mert azt jelenti, hogy szinte kivétel nélkül minden olyan vonal, amelyen a kéregszerkezetét kutatják, hazánk területén halad keresztül.

Magyar áruk nemzetközi vásárokon

Az őszi nemzetközi vásárok sokaságának programjából a magyar külkereskedelem különösképpen tizenkét találkozót tart számon. Részt vesz azoknak az országoknak vásáraiban, amelyekkel bővíteni kívánja kapcsolatait, s ahol a kereskedelmi partnerek, sőt a konkurrencia képviselői jelen vannak. Árubemutatót szervez a Magyar Kereskedelmi Kamara az őszi lipcei, a zágári, a brnói, a bécsi, a bari, a plovdivi, a szaloniki, a damaskuszi, a torontói, a helsinki, az izmíri és müncheni nemzetközi vásáron.

A vásárok sorát a torontói nyitja meg augusztus 19-én, egy nappal később ezt követi az izmíri, majd augusztus 25-én kezdődik a damaskuszi. Lipcében hat vásárházban találkoznak majd az érdeklődők a magyar ipar készítményeivel. Zágárában elsősorban a szerszámgyepek, hűtőszerszámok, berendezések, műszerek, vegyi cikkek, mezőgazdasági gépek kivánják felhívni a figyelmet. A bécsi vásáron egészen újszerű kiállítási megoldással próbálkoznak a magyar árubemutató szervezői, ezen a kiállításon egvéként főként az osztrák piacon ismert és kedvelt közhasználati cikkek, élelmiszerek kerülnek előtérbe. (MTI)